

NADŠKOFOVA ZAHVALA OB ZAHVALNI NEDELJI

»Vi pa si ne pravite ‚učitelj‘, kajti eden je vaš Učitelj, vi vsi pa ste bratje. Tudi na zemlji nikomur ne pravite ‚oče‘, kajti eden je vaš Oče, ta, ki je v nebesih. Tudi si ne pravite ‚vodnik‘, kajti eden je vaš Vodnik, Kristus« (Mt 23,8-10). Ob zahvalni nedelji nas Jezus v evangelijskem odlomku opominja, naj bomo v življenju vedno usmerjeni k tistemu, ki nas po Božje ljubi in nas zato uči prave poti, nam podarja življenje in nas vodi v resnično svobodo. K tistemu, ki nas je učil, kdo je in kakšen je Oče, in nam je s svojim življenjem pokazal pot k Očetu. Zato se ob zahvalni nedelji zahvaljujem vsem, ki ste v letu, ki ostaja za nami, živeli po njegovih naukih, se navdihovali ob Očetovi podobi in sledili njegovi poti. Nedavno je nekdo, ki veliko stori za pomoč potrebnim, rekel, da so se v preteklem letu naravne nesreče in človeške stiske v naši državi zelo zgostile. Veliko jih je bilo. Preveč jih je bilo. In so še vedno. Mnogi jih doživljajo, tako starejši kakor tudi mlajši. Zato se ob zahvalni nedelji zahvaljujem vsem, ki ste v tem letu stopili na pot dobrega. Vsem, ki ste se na kakršen koli način podali na pot k tistim, ki so doživeli preizkušnjo in izgubo. Zahvaljujem se vsem gasilcem, članom civilne zaščite, prostovoljcem Karitas in Rdečega križa, pa tudi vsem drugim, ki ste po svojih močeh, lahko rečem preko svojih moči, pomagali tistim, ki so v divjanju vode ostali brez vsega, in ste jim s svojo navzočnostjo in delom pokazali, da niso sami. Zahvaljujem se tistim, ki ste prispevali na račune naših dobroteljskih ustanov, da so lahko takoj priskočile na pomoč prizadetim in da še vedno lahko prihajajo na pomoč tistim, ki so največ izgubili. Posebej hvala vsem tistim, ki ste se velikodušno odzvali na solidarnostno nabirko po naših župnijah, ki jo Karitas razdeljuje med poplavlence. Zahvaljujem se duhovnikom, redovnikom in redovnicam, ki ste bili v teh časih na poseben način blizu ljudem. Šli ste med njih, se pogovarjali z njimi, jih poslušali. Neka gospa, ki je težko doživljala noč divjanja narave, je rekla župniku, ki jih je prišel pozdravit in bodrit: »Gospod, samo vas sem čakala.« Zahvaljujem se tudi prostovoljcem župnijskih Karitas, po katerih je Škofijska karitas imela jasno predstavo dogajanja na terenu in najboljše moči za hitro razdeljevanje pomoči. Zahvaljujem se tudi župnikom in župnijskim pastoralnim svetom, da ste našli prostor v župnijskih prostorih, da se morejo v njih učiti otroci, ki jim je povodenj uničila šolske prostore. Vsem se zahvaljujem za vse misli, besede in dejanja, po katerih ste sledili Jezusovemu zgledu, ki zase pravi, da je prišel, da bi imeli življenje; vsem, ki ste pomagali živeti svojim bratom in sestram. Hvala vsem, ki ste bili drug drugemu, in tudi čisto neznanim ljudem, kot očetje in bratje in sestre. Hvala vsem, ki ste zvesto sledili edinemu Vodniku, Kristusu.

Msgr. Stanislav Zore OFM, nadškof

In še župnikova beseda ...

Bratje in sestre, drage Poljanke in cenjeni Poljanci!

Ko se pridružujem nadškofovi zahvali, izrekam še naslednje: Bog, ki vidi v srce, pozna tudi mojo hvaležnost za vsako – še tako majhno – misel, besedo in dejanje ljubezni, ki jo naredite Zanj, za človeka v stiski, za Cerkev, za župnijo, za župnika. V večni zaklad vaših dobrih dejanj je odslej trdno zasidrana vaša konkretna ljubezen do bližnjega, ki ste jo na različne načine izkazali vsem, ki so jih zaznamovale poplave in tudi sicer. Bog povrne in iskrena hvala.

Hvala vam in večnemu Bogu!

Jože Plut, žup. upr,

